

SPRAAKMAKENDE
DOCUMENTAIRES

VANDAAG
DVD 8 **FOOD INC**
Elke zaterdag bij De Morgen

voor maar
€2
per dvd

Bon DVD 8
**FOOD
INC**

Knip uit en haal af bij
uw krantenwinkel

€2 per dvd, geldig tot 04/03/2011. Dvd's te koop
www.persgroep.be/persvekoop

De Morgen

ONAFHANKELIJK DAGBLAD

op Zaterdag

19 maart 2011

10 EXTRA PAGINA'S
DOSSIER
KERNENERGIE

De kernlobby, uw
antidemocratische
vriend

DE MORGEN OP ZATERDAG 19 MAART 2011

PODIUM 55

Bij het kanaal naar links, en dan meteen het theater in

Olympique Dramatique en Alex van Warmerdam van De Mexicaanse Hond vinden elkaar in *Bij het kanaal naar links*, een loepzuiver toneelstuk. Alles klopt op de checklist: acteurs spelen een decor. Het verhaaltje heeft een begin en een einde. Het is om te lachen zo tragisch, om te huilen zo komisch.

DOOR STIJN DIERCKX

Alex van Warmerdam is perfectionist, wat perfectionisten zelf doen, doen ze beter. Van Warmerdam tekent bij zijn voorstellingen voor tekst, regie en decor, zelfs voor de affiche. Alles tot in detail, alles precies op maat. In al zijn werk, in alle disciplines - Van Warmerdam schildert ook, hij geregisseerde zeven films, schreef een roman en een dichtbundel -

zit een heldere, gestileerde lijn. Een herkenbare toon, een terugkerende kleur. Griezelige en groezelige wereldjes worden steevast bevolkt door meelijwekkende, op het eerste gezicht karikaturale personages. De absurdistische toon doet elk opwellig medeleven een beetje schiften in een onbehaaglijk lachen. Elk opluchtend geestigheidje wordt een ogenblik later genadeloos gecounterd door een huiveringwekkend schrikbeeld.

Geniaal

Die zuivere lijn wordt in *Bij het kanaal naar links* met vaste hand doorgetrokken: Van Warmerdam lokt de toeschouwer dit keer tot aan de drempel van een vierkant universum, scherp in tweeën gedeeld door een onzichtbaar tuynmuurtje. Tegen een achtergrond van onkruid en wildgroei

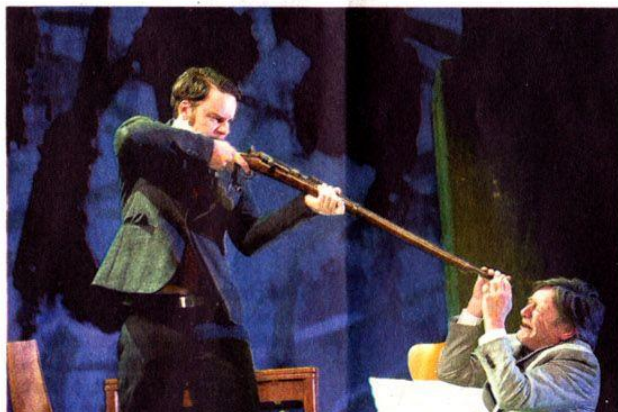

FOTO BEN VAN DUIN

■ In *Bij het kanaal naar links* houden twee families krampachtig stand als enige blanke burens in een multiculturele wijk.

houden de families Meyerbeer en Bouman krampachtig stand als enige blanke burens in een multiculturele wijk. Omsingeld door zwarte joden, witte negers en elke

menselijke kleur daartussen, zijn ze aangewezen op elkaar. Vanzelfsprekend is dat allerminst: een of ander niet nader bepaald verleden maakt hun onderlinge

relatie onmogelijk. Lucien Bouman, de zoon van de ene, biedt Christientje Meyerbeer, moeder van de andere familie, een job aan. Een regelrechte vernedering is dat, een daad met bijbedoelingen.

Volgehouden flirten

Geef de spelers van Olympique Dramatique de vreemde verbeelding en de afgemeten lijntjes van Van Warmerdam cadeau en je krijgt vonkjies op toneel. Dat leek bij voorbaat zo, dat staat na afloop vast. Stijn Van Opstal en Tom Dewispelaere blinken tussen hun al even blinkende Nederlandse collega's Aat Ceelen, Annet Malherbe, Eva van de Wijdeven en Pierre Bokma. In een volstrekt unieke spelstijl, volgehouden flirtend met de uitvergroting, slagen deze spelers er toch in om het karikaturale te overstijgen. Nooit zwart-wit, maar ook nergens grijs.

Alles lijkt voor de hand te liggen in deze voorstelling. En net daarom is ze zo verrassend

Niets is louter eenlagig lollig of triest, lieflijk of brutaal. *Bij het kanaal naar links* is een toneelstuk zoals er weinig gemaakt worden. In verhaalafwikkeling, in decor en rekwisieten, in muziekjes en looplijntjes, in alles lijkt deze voorstelling de meest voor de hand liggende wegen in te slaan. En net daarom, omdat dit slag keuzes in het hedendaags toneel nog maar zelden overwogen wordt, is deze voorstelling zo verrassend. Zo eenvoudig. Zo helder, zo fris. Ik durf zelfs stellen: zo geniaal.